

98. møde

Torsdag den 17. september 1992 kl. 13.05

Dagsorden:

Eventuelt: Første behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om at stille en dansk militær styrke til rådighed for De Forenede Nationer.

Af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen).

Samtykke til behandling:

Formanden:

Den eneste sag på dagsordenen kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om at stille en dansk militær styrke til rådighed for De Forenede Nationer.

Af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen).

(Fremsat 17/9 92).

Formanden:

Jeg skal efter ønske fastsætte taletiden til 10 minutter for ordførerne i første omgang.

Forhandling

Trøjborg (S):

Det er en meget alvorlig sag, Folketinget skal behandle med forslaget om at stille danske soldater til rådighed for FN. Den socialdemokratiske folketingsgruppe føler ansvarets byrde, som den føles af Tingets øvrige partier og af det enkelte medlem af Tinget.

I Socialdemokratiet undervurderer vi ikke alvoren af en beslutning om udsendelse af danske soldater, en beslutning om at imødekomme FN's resolution. Vi undervurderer ikke FN's appel om at yde den nødvendige eskorte for nødhjælpsforsyninger til krigens ofre i Bosnien-Herzegovina, bistå Røde Kors med at eskortere frigivne fanger til nabolande og bevogte nødhjælpsdepoter.

Lad det være sagt med det samme: I Socialdemokratiet tror vi ikke, at konflikterne i Bosnien-Herzegovina kan løses ved en militær indsats. Et militært engagement med brug af de militære magtmidler mod krigens parter er ikke nogen acceptabel løsning, og det vil være imod den rolle, som FN spiller i verdenssamfundet. FN's aktion i Bosnien-Herzegovina er og skal være fredsbevarende og humanitær. Formålet er at forhindre folkemord og at vinde tid, tid til forhandling, tid til en løsning, hvor parterne respekterer indgåede aftaler, og tid til, at de stridende parter får deres tunge våben sat under FN-observation.

Hvad er alternativet til, at verdenssamfundet reagerer, at FN gør noget? En del af Europa i brand, tusindvis af mennesker, der dør som krigens uskyldige ofre, en verden, der totalt har givet op over for terror og våbenmagt. Det er ikke noget svar med den ene eller den anden begrundelse at acceptere en endnu værre situation for de hundredtusindvis af indesluttede ofre, som vi kender alt for godt fra mediernes grufulde billeder af en lidende civilbefolkning.

Dagsordenen da? Kunne det ikke gøres på en anden måde, vil man spørge. Har vi overvejet alle muligheder for en indsats? Svaret må være, at det er FN's Sikkerhedsråd, der sætter dagsordenen, og det er FN's anmodning, vi skal tage stilling til i Folketinget. Naturligvis har vi, som ønsker et FN, der fungerer, et FN, der løser sin tiltænkte opgave, en særlig pligt til at se positivt på FN's anmodninger og gøre dem virkningsfulde. Derfor er det vigtigt at få sagt, at den gældende våbenembargo mod alle stridens parter og den økonomiske blokade mod Serbien og Montenegro skal gøres effektiv. Der er næppe tvivl om, at den økonomiske blokade begynder at virke, men Socialdemokratiet vil gerne understrege sin opfordring til regeringen om i EF-regi og i andre relevante fora at presse på for at stoppe enhver form for transittrafik gennem nabolandene.